

VEDR. ETISKE REGLER FOR FORENINGEN

Nørresundby 1. marts 2006.

På det konstituerende bestyrelsesmøde efter generalforsamlingen diskuteredes de moralske og etiske indlæg, som blev fremført før selve generalforsamlingen. I denne bestyrelsesdebat kom nedenstående generalforsamlingsvedtagne regler på banen. De står selvfølgelig ikke i vedtægterne, men de er stadigvæk gyldige. Der har i mange år (sandsynligvis) ikke været brug for dem, men for 5-6 år siden var de åbenbart nødvendige, og deres genfødsel kan nu indskærpe alvoren i at lave humanitært arbejde i en forening – er ikke en privat sag - men en fællessag. Der løses opgaverne i et fællesskab, og disse løsningsopgaver er underlagt foreningens vedtægter, etiske regler og foreningens styrelse.

På tværs af dette er foreningens fundament/vedtægter også baseret på, at enkeltindivider kan udføre deres individuelle humanitære arbejde i foreningsregi.

Den nuværende ”etiske og moralske” diskussion er sandsynligvis en logisk følge af en disharmoni mellem individuelle og en kollektiv opfattelse af humanitært arbejdes karakter. For alle medvirkendes vedkommende er den humanitære aktivitet bekostelig, men hvornår er udgiften til egen fordel – og hvornår er den til modtagerens fordel?

Dette spørgsmål kan besvares ganske enkelt, fordi alle foreningens medlemmer betaler for at være frivillig medlem – for at få en fordel af det – Fordelen af at kunne deltage i foreningens busprojekter - og fordelene og fornøjelsen af at være den, der laver humanitært arbejde til fordel for rumænere og serbere med dårlige fremtidsperspektiver.

Grænsen mellem det foreningsmæssige ”lovlige” er måske, at foreningen ikke kan acceptere, at et medlem vedvarende retter sin humanitære aktivitet i retning af en tilfredsstillende af egne basale behov (sociale – seksuelle), og foreningen derimod anser selvrealiserende behov som acceptable.

I den diskussion har bestyrelsen vedtaget at kundgøre den gamle vedtagelse:

ETISKE OG MORALSKE LEVEREGLER FOR FORENINGSMEDLEMMER I FORBINDELSE MED SAMARBEJDE MED RUMÆNERE

Udgangspunkt:

1. Foreningsmedlemmer har i mange år brugt mange kræfter på at opbygge et godt omdømme i Rumænien. Dette omdømme profiterer alle foreningens medlemmer på nuværende tidspunkt af. Foreningen må derfor sikre sig bevarelsen af det gode omdømme ved at stille krav til alle deltagere i foreningens dansk-rumænske relationer.
2. På foreningsprojekter til Rumænien er det væsentligt, at den danske gruppes indsats bliver koordineret som foreningsarbejde, og at den enkelte deltager efterlever såvel dansk som rumænsk moral.

Konsekvens:

Foreningsmedlemmer må i deres virke i Danmark og i Rumænien acceptere, at foreningen kan sætte krav, begrænsninger og give sanktioner.

Regelsæt:

1. Foreningens aktiviteter sker gennem medlemmerne ifølge de vedtægter og retningslinier, som foreningens generalforsamling godkender.
2. Foreningsmedlemmer må acceptere, at aktiviteten i Danmark og Rumænien sker i et aftalt fællesskab og foreningsopgaver løses efter aftale i den aktuelle gruppe.
3. I Rumænien efterlever alle foreningsmedlemmer dansk og rumænsk moral og de aftaler, som den aktuelle projektgruppe aftaler.
4. I Danmark kan bestyrelsen efter vurdering af en aktuel sag vurdere hvilke sanktioner, der gøres overfor et medlem. Evt. sanktioner overfor et medlem kræver 2/3 af bestyrelsens accept – i yderste konsekvens en eksklusion af foreningen. Medlemmet kan anke denne vurdering til den kommende generalforsamlings afgørelse.
5. I Rumænien kan ”tovholderen” med mindst 2/3 af den aktuelle deltagergruppes accept foretage sanktioner overfor et foreningsmedlem – i yderste konsekvens en bortvisning med hjemrejse for egen regning.

Ovenstående er vedtaget på generalforsamlingen i 2000.